

424/11

1900?

43

Високоповажаний Папе Редакторе!

Даруйте, що заберу Вам час
своїми, може неважкими,
стихами. Я когусь год
про них суд розуміючого
і широкого чоловіка, бо ду,
показавши їх йому, я
наразив. Си си лише нагучи
і свіж. Мажий до виле
свід. Я самий, не можу
себе оцінити, лише скажу,
що я перелив в ті стихи
ціле своє серце, не ма дам
нічого вигуманого, все пере,
мисле і глибоко відчує.

Сми найдете мене нини
 мою мушню, до поми'судь
 ласкаво. Мене може
 нигде сати буквами Г. Г.
 Ах! ели да се зачота до
 прази була гим мене.

Трому, сми ласка, катмату
 мені кільку сив, ги вси
 є боуай кришка галаду,
 ги мене (бо) мене собі
 урив?

Остаєсь згубою
 нованам.

Тим Гаврилком
 ур VIII. Кл. в Коломиі.